

TEÀTER, SE TE GHE SÉT...

Ògne tat, gna se l'föss vira,
te se sètet ü zuenòt,
specialmènt in vèrs la sira,
sentàt zó söl tò scagnòt,
quando i fòrse i te rinvé
coi pensér ch'i turna 'ndré.

I pensér ch'i se culura
póch a póch, de manimà,
bèi de sènt, de carensà,
frèsch amò compàgn de alura
che - s'capéss, a m'séra s-cècc -
no i me fàa gna cóld gna frècc.

Ura, 'nvéce, i me consula
- l'éra dóma ön'impressiù -
come i róndene ch'i sgula
per cantà la sò stagiù.
Gh'è negót, gna a üllil iscónd
che no l'lasse zó l'imprónt.

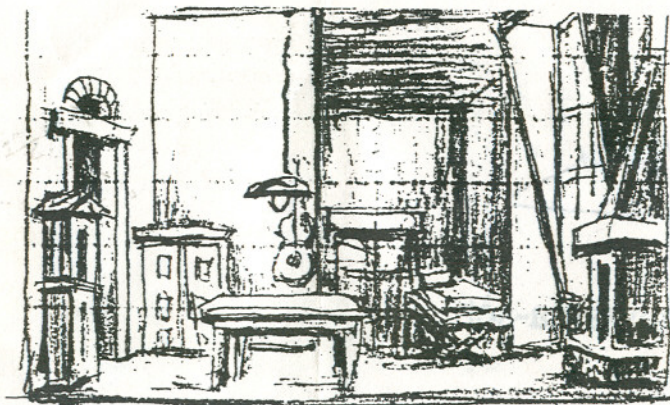

Me vé 'n mènt, de l'Oratòre
chi dömìniche 'n cortil
pié, che l'éra, gnach a dil
strécc... compàgn d'ü pörgatòre.
Ròbe ormài che al dé de 'ncö,
me dispiàs ma se n'vèd piö.

Tra asabési e galetine
te spendiet ol palancù,
pò a la sira, i operine,
finit vià benedissiù,
i éra l'öltem godimét.
Tót a gratis sulamét!

Pié de sura e pié 'n platéa.
Sö 'l sipare! A regordàl,
sènte udùr de portogàl.
Chissà mai per che magéa,
col cangiànt di bèi costöm
me vé 'ncóntra a' chèl pröföm.

Töcc intènti a ardà la scéna,
sènsa möes, sènsa fiadà,
dóma i dicc, apéna apéna,
t'i sentiet idré a pelà.
Tra ü sanglót e ü grignadi...
chèla fèta de 'ndolsi.

Chèsto, fin che a fà pienére
ghe só stacc a' mé 'n logiù.
Me regörde amò i dramù
tètri afàcc, pié de mistère,
ch'i fenìa, a trà sö 'l moràl,
co la còmica finàl.
Töte i söche, 'n fi, i marüda.
Só 'ndacc dét a' mé con lur.
Lur de sura... a la batüda,
mé ai sö pé... sögeridür.
Frècc isténch in büsa, tat...
che bisògna vil proàt.
Però alégher. Quach trincada
tra 'l prim at e chèi viadré,
perchè al frècc la ghe fà bé.
Sèmper drécc in caresada,
che m'à mai godit compàgn.
Certo, parle di mé agn.
L'éra 'mpó öna calaméta,
l'arsenàl de la passiù,
sire dór, tochèi, de éta,
próe de rèceite, copiù...
Mai mancà! S'la fàa de òt...
Gh'éra prònt ol figüròt.

Töcc adèss i pöl pensàla
com'i völ, l'è mia pecàt.
Chèl ch'è stacc l'è tép passàt.
Gh'é amò lé la stèssa sala,
ma 'l teàter a l'gh'è piö.
Te pö issé cöntàla sö.

Quace amis che gh'è, che gh'éra,
de pödi - ma l'è ün asàrd -
ciamà apröf e dàga céra,
mia col nòm, ma per la part!
I è ché amò, precis, sincér,
ch'i me grigna 'n di pensér.
L'è bé chèsto che l'me ispira
chèl tochèl de introdüssiü
söl librèt del nòst Fornù.
Cìsio, i agn i và e l'vé sira.
M'è restàt, per binimpó,
come ü gróp de mandà zó.

Francitus

Brat, Trédes de löi del méla-növsènt-novanta-sèt